

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
4 päivänä toukokuuta 1999

Asia T-242/97

Z
vastaan
Euroopan parlamentti

Kurinpitomenettely – Palkkaluokan alentaminen seuraamuksena –
Kumoamiskanne

Täydellinen teksti ranskan kielellä II - 401

Aihe: Kanne, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan Euroopan parlamentin pääsihteerin 28.10.1996 tekemä päätös, jolla kantajalle on määrätty kurinpitoseuraamuksena palkkaluokan alentaminen.

Ratkaisu: Kanne hylätään. Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Tiivistelmä

1. Henkilöstö – Kurinpitäjärjestelmä – Kurinpitomenettelyn käynnistämistä edeltävä tutkinta – Kurinpitomenettelyyn johtavan uuden tutkinnan aloittamisen sallittavuus ensimmäisen tutkinnan jälkeen
(Henkilöstösääntöjen liite IX)

2. Henkilöstö – Kurinpitäjärjestelmä – Menettely kurinpitolautakunnassa – Liitteessä IX olevassa 7 artiklassa vahvistetut määräajat – Määräaikojen noudattamatta jättäminen – Määräajan ylittäminen ei aiheuta vanhentumista
(Henkilöstösääntöjen liitteessä IX oleva 7 artikla)

3. Henkilöstö – Kanne – Kannetta edeltävän valituksen kohde – Valituksen ja kanteen keskinäinen vastaavuus – Väite, joka ei sisälly valitukseen – Oikeusjärjestyksen perusteisiin liittyvä seikka, joka tutkitaan viran puolesta
(Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 113 artikla)

4. Henkilöstö – Kurinpitäjärjestelmä – Kurinpitomenettely – Tuomioistuimen harjoittaman laillisuusvalvonnan rajat
(Henkilöstösääntöjen 86 artikla; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan 3 kohdan d alakohta ja 4 kohta)

5. Henkilöstö – Kurinpitäjärjestelmä – Seuraamus – Nimittävän viranomaisen harkintavalta – Tuomioistuinvalvonnan rajat
(Henkilöstösääntöjen 86–89 artikla)

1. Se, että puhtaasti hallinnollinen tutkinta ei ole osoittanut aiheellisiksi eräitä virkamiestä vastaan esitettyjä moitteita, ei sinänsä estä nimittävää viranomaista käynnistämästä milloin tahansa ja omasta aloitteestaan henkilöstösääntöjen liitteen IX mukaista uutta tutkintaa, joka johtaa kurinpitomenettelyyn. Missään henkilöstösääntöjen säännöksessä ei nimittäin vahvisteta tässä suhteessa vanhentumisaikaa, joka estäisi kurinpitomenettelyn käynnistämisen, eikä oikeusvoimavaikutusta, joka estäisi sellaisen menettelyn.

(ks. 28 kohta)

Viittaukset: asia T-26/89, de Compte v. parlamentti, tuomio 17.10.1991 (Kok. 1991, s. II-781, 68 ja 88 kohta).

2. Henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 7 artiklan mukaisten määräaikojen ylittäminen ei aiheuta vanhentumista, vaan määräajat ovat hyvää hallintokäytäntöä koskevia sääntöjä, joiden noudattamatta jättämisestä voi seurata asianomaisen toimielimen korvausvastuu asianosaisille mahdollisesti aiheutuneesta vahingosta, vaikkei se yksinään vaikuta määräaikojen päättymisen jälkeen määrätyn kurinpitoseuraamuksen laillisuuteen. Vain useat erityiset syyt yhdessä voivat erityistapauksissa vaikuttaa määräajan jälkeen määrätyn kurinpitoseuraamuksen laillisuuteen.

(ks. 39 ja 41 kohta)

Viittaukset: asia 13/69, Van Eick v. komissio, tuomio 4.2.1970 (Kok. 1970, s. 3, 3 kohta ja sitä seuraavat kohdat); asia 228/83, F v. komissio, tuomio 29.1.1985 (Kok. 1985, s. 275, 30 kohta) sekä yhdistetyt asiat 175/86 ja 209/86, M v. neuvosto, tuomio 19.4.1988 (Kok. 1988, s. 1891, 16 kohta).

3. Oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn tarkoituksena on saada virkamiesten ja hallinnon välillä syntyneet erimielisyydet ratkaistuksi sovinnollisesti, ja jotta tällainen menettely voisi täyttää tarkoituksensa, nimittävän viranomaisen on voitava tietää riittävän täsmällisesti perusteet, joilla asianomaiset arvostelevat riidanalaista päätöstä. Jokainen riitauttamisperuste, johon ei ole vedottu oikeudenkäyntiä edeltäneessä valituksessa, vaikka asianomaiselle on annettu tilaisuus sen esittämiseen, on sen vuoksi jätettävä tutkimatta. Vaikka vastaaja ei ole esittänyt prosessiväitettä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi työjärjestyksen 113 artiklan nojalla tutkia prosessinedellytykset viran puolesta, koska kysymys liittyy oikeusjärjestyksen perusteisiin (ordre public).

(ks. 58 kohta)

Viittaukset: asia T-57/89, Alexandrakis v. komissio, tuomio 29.3.1990 (Kok. 1990, s. II-143, 8 ja 9 kohta); asia T-7/90, Kobor v. komissio, tuomio 27.11.1990 (Kok. 1990, s. II-721, 34 ja 35 kohta) ja asia T-59/96, Burban v. parlamentti, tuomio 28.5.1997 (Kok. H. 1997, s. II-331, 31 ja 33 kohta).

4. Kurinpitomenettely annetaan henkilöstösäännöissä yksinomaan nimittävän viranomaisen ja kurinpitolautakunnan tehtäväksi. Mikään henkilöstösäännöissä annettu kurinpitojärjestelmää koskeva säännös ei mahdollista sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin käsitelisi kurinpitomenettelyn uudelleen ja siitä riippumatta, mihin kanneperusteisiin kantaja on pätevästi vedonnut. Yhteisöjen tuomioistuinten kumoamiskanteita käsitellessään harjoittama laillisuusvalvonta rajoittuu siten kurinpitoasioissakin siihen, että laillisen käsittelyjärjestyksen noudattaminen kurinpitomenettelyssä sekä nimittävän viranomaisen riidanalaisen kurinpitoseuraamuksen määräämiseksi toteamien seikkojen paikkansapitävyys, merkitys ja vakavuus tutkitaan vain esitettyjen kanneperusteiden kannalta.

Sen vuoksi ja kun kantaja on suullisessa käsittelyssä lausunut, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi itse pitänyt saada tutustua hallinnollisen menettelyn koko asiakirja-aineistoon, on todettava, että kun kantaja ei ole sitä ajoissa pyytänyt, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiana ei ole ollut tutkia riidanalaista kurinpitomenettelyä viran puolesta uudelleen hallinnollisen menettelyn asiakirja-aineiston perusteella.

Sitä paitsi kantaja olisi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan 3 kohdan d alakohdan ja 4 kohdan mukaisesti voinut pyytää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta määräämään, että parlamentin on esitettävä tietyt sen hallussa olevat asiakirjat. Jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voisi arvioida, onko sellaisten asiakirjojen esitettäväksi määrääminen tarpeellista oikeudenkäynnin asianmukaisen kulun kannalta, kantajan olisi kuitenkin pitänyt yksilöidä pyydetty asiakirjat ja esittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle edes joitakin seikkoja, jotka tukevat väitettä näiden asiakirjojen tarpeellisuudesta oikeudenkäynnin kannalta.

(ks. 19, 61 ja 62 kohta)

Viittaukset: asia T-144/96, Y v. parlamentti, tuomio 16.7.1998 (Kok. H. 1998, s. II-1153, 38 kohta) ja asia C-185/95 P, Baustahlgewebe GmbH v. komissio, tuomio 17.12.1998 (Kok. 1998, s. I-8417, 93 ja 94 kohta).

5. Sen jälkeen kun on todettu, että seikat, joista virkamiestä moititaan, pitävät paikkansa, asianmukaisen kurinpitoseuraamuksen valitseminen kuuluu pelkästään nimittävälle viranomaiselle, eivätkä yhteisöjen tuomioistuimet voi puuttua tähän valintaan, ellei määrätty seuraamus ole ilmeisessä epäsuhteessa todettuun tosiseikastoon. Seuraamuksen valinta perustuu nimittävän viranomaisen kokonaisarviointiin kunkin yksittäistapauksen konkreettisista tosiseikoista ja olosuhteista, eikä henkilöstösääntöjen 86–89 artiklassa vahvisteta kiinteästi virkamiesten erilaisten laiminlyöntien välistä suhdetta eikä niissä säädetä, missä määrin raskauttavat tai lieventävät asianhaarat on otettava huomioon seuraamusta valittaessa. Yhteisöjen tuomioistuinten tutkinta rajoittuu siten siihen, onko nimittävä viranomainen arvioinut raskauttavien ja lieventävien asianhaarojen merkityksen

oikeasuhtaisesti, kuitenkin siten, etteivät yhteisöjen tuomioistuimet voi tätä tutkiessaan korvata asiaan liittyviä nimittävän viranomaisen arvoarvostelmia omillaan.

(ks. 113 kohta)

Viittaukset: asia T-183/96, E v. talous- ja sosiaalikomitea, tuomio 17.2.1998 (Kok. H. 1998, s. II-159, 58 kohta) ja asia T-74/96, Tzoanos v. komissio, tuomio 19.3.1998 (Kok. H. 1998, s. II-343, 352 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö).